

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΘΘΕ ΣΑΒΑΤΟ

Ίδιοκτήτης : Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΔΡΟΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, ἀρ. 4, ΑΘΗΝΑ

Συντρομή χρονιάτικη : Γιά τήν Ἑλλάδα δρ. 10. Γιά τὸ ἔξωτερικὸ φρ. χρ. 12.50.—Γιά τίς ἐπαρχίες δεχόμεστε καὶ τρίμηνες συντρομές (3 δρ. τήν τριμηνία).—Κανένας δὲ γράφεται συντρομητής ἂν δὲν προπληρώσει τὴ συντρομή του. **Γιά τὸ 1915** ἡ συντρομή ὁρίστηκε σὲ 20 φρ. τὴ χρονιά.

20 λεπτὰ τὸ φύλλο.—Τὰ περασμένα φύλλα πουλιούνται σὸ γκαφεῖο μας διπλὴ τιμὴ.

Βρίσκεται στήν Ἀθήνα σ' ὅλα τὰ κίосκια, καὶ σὸ βιβλιοπωλεῖο Βασιλείου (ὁδὸς Σταδίου 42)

ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΚΙΑ

ΑΡΧΙΝΗΣΑΝΕ, δόξα νάχει ὁ Θεός, καὶ οἱ γκρίνιες. Παράδες τὸ Δημόσιο ταμεῖο δὲν ἔχει. Εἶναι κατάσταση αὐτή :

Φυσικά, αὐτὴ ἔναι ἡ κατάσταση. Ὑστερ' ἀπὸ δυὸ πόλεμους, ἔστω καὶ νικηφόρους, καὶ ὕστερ' ἀπὸ τρίτο πόλεμο ποὺ τοιμιάσαμε, πῶς θέλετε νὰ περισσεύουν παράδες καὶ γιά τίς ἐσωτερικὰς ἀνάγκες τῆς χώρας :

Δόξα θέλαμε καὶ δόξα ἀποχτήσαμε. Μὰ ἡ Δόξα κοστίζει. Γιά τοῦτο ἀγγόγγυστα πρέπει νὰ ὑπομεινόμε τις συνέπειες τῆς δοξομανίας μας. Ἴσως μάλιστα καὶ οἱ στενοχώριες μας αὐτὲς μᾶς συνετίσουνε, μᾶς φέρουνε σὲ συναίστησι τοῦ ἑαυτοῦ μας, μᾶς νερώσουνε λίγο τὸ χρυσὶ ποὺ δυὸ χρόνια τώρα παραπίνουμε.

Ἡ ἀλήθεια εἶναι πῶς εἴχαμε παρακοιμηθεῖ πάνου στίς δάφνες μας καὶ τὸ ἐπιθανάτιο βόγγητὸ τοῦ Κεντροκοῦ μας ταμεῖο μᾶς χορησιμεύει σήμερα γιά ζυπτητήρι. Βλογημένο νάνα!

ΜΕΣΑ σὲ κείνους ποὺ διαγωνίστηκανε γιά ἔφοροι στίς ἀρχαιότητες καὶ πιτύχανε, εἶναι κ' ἕνας δικός μας, ὁ κ. Δ. Εὐαγγελίδης, ὁ Μήτης Καλιμάς τοῦ «Νουμῆ». Τὸ πρῶτο πρῶτο του δημοσίεμα εἶναι ἕνα Ἱππειώτικὸν δῆγημα, «Ὁ πράσινος βιρός», ποὺ μόλις δημοσιεύτηκε σὸ «Νουμά», στὰ 1906 (ἀριθ. 196) μεταφράστηκε ἀμέσως Γερμανικά ἀπὸ τὸν κ. Ντίτριχ καὶ βγήκε σὲ βιβλίον μᾶζι μὲ δυὸ ἄλλα μεταφρασμένα ρωμαϊκά δηγήματα.

Γιά ἔφορος διαγωνίστηκε καὶ ὁ φιλόλογος κ. Πελεκίδης, σπουδαγμένος στὴ Γερμανία καὶ ἱκανώτατος, καθὼς τὸ μολογοῦνε ὅλοι, γιά μιὰ τέτια θέση, μὰ δὲν πτύχε. Καὶ τὸ τραγικώτερο εἶναι πῶς τὸν ἔφαγε — ποιὸς θαρρεῖτε ; — ὁ κ. Φιλαδελφεῦ ! μὲ τὸ συμπάθειο

—γιά νὰ θριαβέψουν καὶ σὲ τούτη τὴν περίστασι τὰ ρωμαϊκά τερτίλια.

Ο ΨΥΧΑΡΗΣ ποὺ σὲ κάθε στιγμὴ καὶ σὲ κάθε περίστασι ἔννοεῖ νὰ κάνει τὸ Χρέος του, νά, καὶ σὲ τούτη τὴν περίστασι, σὰ Γάλλος πολίτης ποὺ εἶναι, δὲν κάθεται μὲ σταυρωμένα τὰ χέρια, μὰ, καθὼς μᾶς πληροφοροεῖ ἕνα μικρὸ μικρούτσικο γραμματάκι του ποὺ μᾶς ἤρθε προχτὲς ἀπὸ τὸ Παρίσι : «Δουλέβω ἀπὸ τὸ πρωτὸ στὸ βράδι—κυριολεκτικά— γιά πληγωμένους σὲ μιὰ ἐπιτροπὴ τοῦ Παρισιάνικου Τύπου. Δὲν ἀδειάζω μιὰ στιγμὴ».

Στοὺς δικούς μας τοὺς πόλεμους, ἐδῶ, πολλοὶ ἀπὸ μᾶς τὴ μόνη δουλειὰ ποὺ κάναμε εἶτανε ἡ συζήτησι στούς καφενέδες.

ΙΑΑΣ.— Μιὰ πινροδάφνη, μιὰ μυρτιά, ἕνας δρύς, μιὰ ἀριά ἢ ἕνα τέκο τοῦ ὑποβάλλει περισσότερο Ἑλληνισμὸ ἀπ' ὅλες τίς δογματικὰς διδασκαλίαις ραζιμέναι. Καὶ μιὰ γλάστρα μὲ βασιλικὸ μπορεῖ νὰ συμβολίσει τὴν ψυχὴ ἑνὸς ἔθνους καλύτερα ἀπὸ ἕνα δράμα τοῦ Αἰσχύλου.

ΘΕΑΤΡΙΚΕΣ ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

Ἡ «Φραντζέσκα ντὰ Ρίμινι» ἢ «Ἡ Φραγκίσκη ἢ ἔξ Ἀρμινίου» ὅπως τὴν ἠθελε ὁ κ. Ἀμπελιών, γιά τὴ **Φραγκίσκη** καὶ ὄχι τὴ **Φραντζέσκα**, καθὼς ἔλεγε, τῆγε σὸ θέατρο νὰ ἰδεῖ, παίχτηκε, καὶ αἰξεται ἀκόμα, μὲ μεγάλη ἐπιτυχία ἀπὸ τὸ θέατρο τῆς δ. Μαρίκας Κοτοπούλη.

— Τὸ δράμα, τοῦ Crawford, ἀπὸ σκηνηκὴ ἔποψη, εἶναι τέλεια βάλμένο καὶ ἡ μετάφρασί του εἶναι δημοτικὴ, τόσο δημοτικὴ ὥστε νὰ μὴν μπορεῖ καεὶς νὰ τὴν πεῖ μαλλιάρη—ἀφοῦ συνειθίσαμε πιά ὅλοι μας νὰ λέμε μαλλιάρῳ ὅτι εἶναι σὲ κανονικὴ δημοτικὴ γραμμένο, ὅτι ἔχει δηλ. μέσα του μιὰ γραμματικὴ.

— Καὶ ἡ μετάφρασι τοῦ φίλου μας Τσοκόπουλου, εἶχε παραπάνου ἀπὸ τρεῖς γραμματικὰς καὶ γι' αὐτὸ δὲν κατηγορήθηκε γιά μαλλιάρη.

— Ἡ Μαρίκα καὶ ὁ Μυράτ τέλειοι, καθὼς πάντα. Ὁ κ. Περίδης, ὡς Τζοβάνης, πολὺ καλὸς καὶ ἡ δ. Ἀλίκη Παπαρηόστου, ὡς κόρη τῆς Φραντζέσκας, μιὰ ὁμορφὴ καὶ χαριτωμένη παιδοῦλα.

— Ἡ «Γούνα» τοῦ Χάουπτιμαν, ποὺ παίχτηκε σὸ «Θέατρο Κυβέλης» δὲν εὐχαρίστησε τὸν κόσμον, μὲ ὅλη τὴν τέλεια ὑπόκρισι τῆς κ. Βόκου καὶ τὴ δύναμι πτύχει ἢ σκηνηκὴ αὐτὴ σάντρα τοῦ μεγάλου Γερμανοῦ. Ἀπόδειξι, καὶ αὐτὸ, τρανὴ πῶς τὸ γούστο τοῦ θεατριζόμενου κοινοῦ μας δὲν προχώρησε καθόλου, μὰ βρίσκεται ἀκόμα σὲ κατάσταση ἀπελπιστικὰ.

ΘΕΑΤΡΟΦΙΛΟΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Προκήρυξις διαγωνισμοῦ πρὸς κατάληψιν μιᾶς θέσεως ἐπιμελητοῦ παρὰ τῷ ἐν Ἀθήναις Γεωπονικῷ Χημείῳ.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸν ὑπ' ἀριθ. 214 ἐ. ἔ. Νόμον «περὶ μέτρων προστασίας κατὰ τῆς φυλλοξήρας» καὶ τὸ ἀπὸ 9 Ἰουλίου ἐ. ἔ. ἐκτελεστικὸν τούτου Διάταγμα, προκηρύσσομεν διαγωνισμὸν πρὸς κατάληψιν μιᾶς θέσεως ἐπιμελητοῦ παρὰ τῷ ἐν Ἀθήναις Γεωπονικῷ Χημείῳ, διενεργηθησόμενον τὴν 17ην Νοεμβρίου, ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 10ην π. μ. ἐν τῷ Κεντρικῷ Γεωπονικῷ Χημείῳ Ἀθηνῶν.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ διαγωνισθῶσι δέον νὰ υποβάλωσιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον μέχρι τῆς προτεράιας τῆς ἐνῆρξεως τοῦ διαγωνισμοῦ αἰτήσεις ἐπὶ πεντηκονταλέπτου χαρτοσήμου, ἐν ᾗ νὰ ἐπισυνάπτωσι: 1) πιστοποιητικὸν περὶ τῆς ἐν τῷ μητρώῳ τῶν ἀρρέλων δήμου τινὸς ἢ κοινότητος τοῦ Κράτους ἐγγραφῆς των, ἢ ἐπίσημον ἀπόσπασμα τούτου. Προκειμένου δὲ περὶ καταγεγραμμένων ἐκ τῶν νέων χωρῶν πιστοποιητικὸν ἐπίσημον τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς ὅτι κατὰγοντι ἐκεῖθεν. 2) Δίπλωμα διδάκτορος ἢ προλήτου τῶν Φυσικῶν ἐπιστημῶν ἢ πτυχίου χημικῆς σχολῆς καὶ ἀποδείξεις ἐνιαυσίου ἐιδικῆς ἐξασκήσεως ἐν ἀνεγνωρισμένῳ χημικῷ ἐργαστηρίῳ, ἢ δίπλωμα ἀνωτέρας γεωπονικῆς σχολῆς τῆς Ἑσπερίας καὶ ἀποδείξεις διετούς ἐξασκήσεως ἐν ἀνεγνωρισμένῳ χημικῷ ἐργαστηρίῳ.

Ταῦτα δὲ θὰ προσαχθῶσιν εἴτε ἐν πρωτοτύπῳ εἴτε ἐν κεχωρημένῳ ἁρμεδίως ἀντιγράφῳ. 3) Πιστοποιητικὸν τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς, ἐὰν καὶ ἐφ' ἔσονται ἀγωνιστὴν ἡλικίαν στρατεύσιμον, ὅτι ἐξεπλήρωσαν τὴν στρατιωτικὴν τῶν υποχρέωσιν, ἢ ὅτι ἀπηλλάγησαν ταύτης, ἢ ὅτι ἐκπληροῦσι ταύτην, ἢ ὅτι ἔχον ἀναδελφῆς κατατάξωας. Ἐν τῇ πρώτῃ περιπτώσει ἀρκεῖ ἢ προσαγωγὴ τοῦ ἀτομικοῦ βιβλίου. 4) Πιστοποιητικὸν τῶν ἀρμοδίων Εἰσαγγελέων τῶν Ἐφετῶν καὶ τῶν Πλημμελειοδικῶν ὅτι δὲν κατεδικάσθησαν ἐπὶ ἀξιοποσίνῃ πράξει συνεπαγεμένην στέρησιν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων ἢ ἐπὶ τινὶ τῶν ἐν τοῖς ἀρθροῖς 456, 457, 461, 462, καὶ 482 § 1 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ἀναφερομένων πλημμελημάτων κ. ἢ 5) Γραμμάτιον ἐμφαίνον τὴν ἐν τινὶ τῶν ἐν Ἀθήναις δημοσίων ταμείων κατάθεσιν δραχμῶν τριάκοντα (30), δι' ἀμοιβὴν τῶν μελῶν τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Ὀκτωβρίου 1914.

Ὁ Ὑπουργὸς
Ἀνδρ. Μιχαλακόπουλος

ΠΑΣ.— Ὁ δημοτικισμὸς εἶναι γιὰ τοὺς Ἕλληνας ζήτημα ἀνθρώπινο. Ὁ ἀνθρώπος διαφέρει ἀπὸ τὰ ἄλλα ζῶα μὲ τὸ νὰ ἔχει τὸ λόγο, καὶ δὲν ὑπάρχει πῶς ἀνθρώπινο πρῶμα ἀπὸ τὴν ὅσο γίνεται πῶς ἐλεύθερη ἔκφρασις τοῦ λόγου. Οἱ δάσκαλοι κυτῶσιν νὰ βάλουν ἐμπόδια στὸν λόγο. Νὰ τσακιστοῦν! Δὲν ὑπάρχει ζήτημα πῶς νὰ ἐνδιαφέρει τὸν ἄνθρωπο πῶς ἀπὸ τὸ ζήτημα τοῦ λόγου, καὶ γιὰ τοὺς Ἕλληνας αὐτὸ εἶναι τὸ ζήτημα τοῦ δημοτικισμοῦ. Πολλοὶ δημοτικιστὲς μὲ τὸ νὰ ἐπιθυμῶσι νὰ εἶναι καὶ θετικιστὲς, καὶ ἄλλοι σοσιαλιστὲς, νόμισαν πῶς δημοτικισμὸς θὰ πεί θετικισμὸς, καὶ ἄλλοι σοσιαλισμὸς, ἐνῶ δημοτικισμὸς θὰ πεί κάτι πολὺ πλεονέστερο, βαθύτερο καὶ πλουσιότερο.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Θ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗ : «ΔΕΙΛΙΝΕΣ ΚΟΥΒΕΝΤΕΣ» — ΑΛΕΞΑΝΤΡΕΙΑ, 1914. — Τὰ «Γράμματα» τῆς Ἀλεξάνδρειας ἔβγολαν σὲ τόμο ξεχωριστὸ τῆς «Δειλινῆς Κουβέντες τοῦ κ. Νικολοῦδη, ἓνα βιβλίον μὲ σύντομα διηγήματα, πῶς ἀξίζουν δύο λόγια γι' αὐτὰ σὲ τούτῃ δῶ τῇ στήλῃ. Ἄν κ' ἔχουν κάποια σχέση ἱστορικὴ τόνα μὲ τὸ ἄλλο τὰ διηγήματα τούτα καὶ κάποιαν ἀκόμη συνοχή, δὲν ἀποτελοῦν ἓνα ἔργο ἀτόφιο, μὴ δειλινὴ κουβέντα, μ' ἄλλα λόγια, μὰ πολλές, γιὰτὶ καὶ πολὺ εἶταν τὸ ρητορικὸν ταλέντο κ' ἡ ἀφηγηματικὴ ὄρεξις τῆς ἡρωϊδας τοῦ βιβλίου καθὼς καὶ περισσώτερον ἡ ὑπομονὴ τοῦ συγγραφέα νὰ τὴν ἀποκρυσταλλώσῃ καὶ νὰν τὴ βγάλῃ σὲ φῶς.

Πρὶν ἀπ' ὅλα, λείπει ἀπὸ τὸ βιβλίον αὐτὸ τὸ κοινὸ ἐνδιαφέρον καὶ μιὰ φορὰ πῶς λείπει κ' ἡ ξεχωριστὴ τέχνη πῶς θὰ μᾶς ἔκανε νὰ μὴ λογαριάσωμε τὴν ἀναμῖα τοῦ θέματος του, θαρροῦμε πῶς ἀνήκει στὴν τάξην τῶν ἀτομικῶν κείνων ἔργων, πῶς μπορεῖ νὰ κρύβουν γάποιο θέλημα, μόνον γιὰ κείνους πῶς ἔγραψαν, ἢ καὶ κείνες ἢ κείνους πῶς εἶναι χαρισμένα. Μπορεῖ νὰ κρύβει καὶ γιὰ τοὺς αἰσθητικῶς τῆς Ἀλεξάνδρειας, μὰ ἐπειδὴ εὐτυχῶς ὑπάρχουν πολὺ λίγοι αἰσθητικοὶ (ἀποκλειστικὰ δηλαδὴ ἡ νεοαισθητικὴ εἶναι φυτὸ πῶς ζεῖ μόνον στὰ ὑγρά χρώματα τῶν ὄχτων τοῦ Νεῖλου, κάτου στὴ χώρα τῶν Φαραῶν) δὲ μᾶς ἔκανε τὴν ἴδια αἰσθητικὴν ποίησιν καὶ σὲ κείνους. Τόση αἰσθητικὴ δὲ θὰ χρειαζόταν βέβαια γιὰ ἓνα ἄνθρωπο ποῦ εἶχε πῶς δὲν ἀγνοεῖ μερικὰ χαρακτηριστικὰ ψυχολογικὰ γνωρίσματα τῆς γυναίκας καὶ πῶς φανέρωσε κάποια δόση λυρικισμοῦ ἔστω καὶ ὑποσυνείδητα βαλμένου στὴν ψυχὴν του, ἂν ὄχι προσωπικοῦ καὶ δικοῦ του. Τόσο ἐλάχιστοι ὅμως εἶναι τὰ σημάδια πῶς μᾶς κάνουν νὰ σταματήσωμε μέσα στὸ χάος κείνου τῶν παρ-αἰσθητικῶν παραληρημάτων, πῶς μᾶς κάνει νὰ πιστέψωμε πῶς «ἡ γυναῖκα μὲ τὴν πληγωμένη μ' ἀγέρωχην καρδίαν, πῶς στοργικὰ τὰ χέρια της κρατῆσαν, τὸ ἄσπαστον, ἡλικίαν καὶ μακρὰ ἀπ' τὸ λιοπύρι τῆς ζωῆς», τὸν ἔκανε κίβλας νὰ παρασυρθεῖ ἀπὸ τὸν ἑαυτὸν του καὶ νὰ νομίσει πῶς ὅτι εἶχε λόγους νὰ τὸν συγκινεῖ ἰδιαίτερα, μποροῦσε νὰ συγκινήσει καὶ τοὺς ἄλλους. Ὁ συγγραφέας μπορεῖ καὶ πρῆξι βέβαια νὰ γράφει ὑποκειμενικὰ, ὅταν ὅμως ἡ ζωὴ του ἔχει τὰ στοιχεῖα πῶς χρειαζοῦνται γιὰ τὴ δημιουργίαν ἐνὸς ἔργου κ' ὅταν ἡ ξεχωριστὴ τέχνη του μπορεῖ νὰ τὴν παρουσιάσῃ πῶς δυνατὴ, ἢ κ' ἀπλὰ μόνον, ὅταν μὲ μόνην τὴν τέχνην του αὐτὴ μπορεῖ νὰ φανεῖ ἓνας καλὸς στυλίστας. ἂν ὄχι ἓνας δραματικὸς, ἢ ἓνας λυρικὸς, ἢ ἓνας συμβολιστὴς. Κι' ὁ συγγραφέας ἀκόμα πῶς ἀντικειμενικὰ ἐκδηλώνεται, πάντα ζῶει μέσα στὸ ἔργο του τὴν χαρακτηριστικὴν πνοὴν του, τὴν ἀτομικὴν.

Στὸ βιβλίον τοῦ κ. Νικολοῦδη τίποτ' ἀπ' ὅλα τούτα δὲ βλέπομε. Οἱ θύμισες τῶν ξενικῶν συγγενικῶν ἔργων πῶς μᾶς φέρνει δὲν εἶναι μακρυνές, κατὰ τὴν γνώμην τοῦ εισηγητῆ του, μὰ πολὺ κοντινές. Θέλοντας πῶς καὶ πῶς νὰ φανεῖ νατουραλιστὰς, μὰ μὴ μωρόντας ν' ἀποχωριστεῖ ἀπὸ μιὰ λυρικῶσθη τάσην του, μᾶς θυμίζει, κ' ἰσχυρὰ μάλιστα, τὸ Νορβηγικὸν διηγηματογράφον Κνουτ Χάμσουν. Ἄν προτίμησε τὸν ποιητικὸν ρεαλισμὸν τοῦ μεγάλου αὐτοῦ συγκριτικῆς μᾶς ἀπὸ τὸν ὄμο, τὸ χτυπητὸ νατουραλισμὸν τοῦ Δοστογιέφσκυ ἢ τοῦ Ζολᾶ, αὐτὸ δὲ μᾶς ἐνδιαφέρει. Φαίνεται ὅμως ὁ ἄρρω-

στος κι' ο έκφυλισμένος κείνος νατουραλισμός που τείνει στην παρουσίαση και την ανάλυση λιγοστών ιστορικών τύπων, που πολλές φορές θένε να μιάς πείσουν πώς αποτελούν την πλειονότη του κοινωνικού συνόλου. Έχει και μερικά χαρακτηριστικά κομμάτια το βιβλίο αυτό, καθώς είπαμε και παραπάνω, μά χάνονται μέσα σε' άλλα. Οι IV, V, XII, XV, XVIII κουβέντες είναι πολύ άτονες. Η XII μάλιστα του Σερλόκ Χόλμς με μαθητική αφέλεια μπορώ να πω γραμμένη ή και ιστορημένη, αφού ή Γυναίκα μιλεί.

Τό μότο κείνο του Oscar Wilde (Women never have anything to say, but they say it charmingly) είναι αλήθεια πώς μιά κάνει πιο μετριοπαθούς, αφού κι' ο συγγραφέας είχε τη συναίσθηση να το παραθέσει σά δικαιολογητικό του βιβλίου του. Τη χάρη μολοντοῦτο δέν τηνέ βρούκουμ' κι' αν τή βρούμε κάπου δέ μιάς δίνει τη συγκίνηση του νέου και του πρωταγάντευτου, γιατί τήν έχουμε γνωρίσει από πολὺ προηγήτερα σ' άλλα... συγγενικά βιβλία. Και στη γλώσσα βρίσκει κανένας πολλές άνωμαλίες. Στα ν των γενικών πληθυντικών ξάφνου, που κόβει και προσθέτει αυθαίρετα κι' όταν δέν πρέπει. Μεταχειρίζεται κάπου και τό τι αντί του γιατί, ενώ ξέρουμε πώς τό τί μπαίνει μόνο σέ στίχο γιά λόγους μετρικής. Μιά τεχνική ανάγκη συντόμισε τή λέξη στά δημοτικά μας τραγούδια κι' από τότε και στην κατοπινή μας ποίηση συναντιέται. Στην πρόζα όμως θαρρώ πώς δέν υπάρχει λόγος νά γραφεται, έξόν πιά ή μεσολαβούνε λόγοι αισθητικοί πάνω στό ρυθμικό βάδισμα και τή μουσικότητα τής φράσης, που ίσως ν' άγνοούμε μεϊς οί άμύητοι δῶ πέρα.

Όσο γιά τήν αισθητική κριτική του είδησητικῆ του, έχουμε νά πούμε κι' άλλα δ. ο λόγια. Λίγο θά προσέχαμε αν είταν Έλληνικό ή όχι τό θέμα του βιβλίου, τή στιγμή που θά μπορούσε πάνω σ' αυτό νά γραφτεί ένα έργο. Τό τοπικό χρώμα θαρρώ πώς είναι απαραίτητο, αφού μάλιστα ή ρωμοσύνη κρύβει άδολο και ιδιότυπο πυρήνα. Η ξήτηση θεμάτων που δέ βρίσκονται μες στην περικυκλωσιά τής ζωής μας, ή φανερώνει τεχίτη που δέ γνώρισε τή ζωή του τόπου του, όταν ο τίτλος πιά δέ θάν τ' άξίζει, ή που από τήν προτίμηση μιάς ξένης τεχνιοποιίας, θέλησε νά πάρει ξένα συγγενικά θέματα, γιά νά δημιουργήσει ένα έργο σύμφωνα μ' αυτή του τήν προτίμηση. (Πολλές προτίμησης κταντοῦνε ψήφωσες).

Όπως ή διαβάθμιση είνε περιττή στην Τέχνη κι' όταν ένα έργο είναι Τέχνη, τό μεγάλο ή τό μικρό δέν έχει καμιά θέση, έτσι και γιά τόν τεχνίτη. Άνάλογα μπορούμε νά πούμε πώς φτάνει νάναί ένας τεχνίτης, γιά νά μη νοιαστοῦμε και γιά τή φυλετική ρίζα του. Μιά μέρα ή Κριτική που θά ξετάσει απόλυτα, έξω τόπου και χρόνου, δέ θά μιάς πεί αν είτανε ρωμιάς ή ξένος τεχνίτης. Θά μιάς πεί αν είτανε τεχνίτης μόνο. Κατά τή γνώμη μας μπορούσε νάναί και λιγότερο σπάταλος στους χαρακτηρισμούς του, γιατί λέγοντας τό βιβλίο του κ. Νικολοῦδη άριστούργημα, μιάς κάνει νά μην ξέρουμε πώς νά χαρακτηρίσουμε, όχι πιά τά δυό ή τρία μονάχα έργα που σ' όλη τή γραμματολογία του κόσμου άξίζουν έναν παρόμοιο τίτλο, μά και τά πολλά σημερνά δικά μας βιβλία ποῦχον περισσότερες άξίωσες άπ' αυτό.

ΛΕΩΝ ΚΟΥΚΟΥΛΑΣ

ΦΡ. ΝΙΤΣΕ : ΤΑΔΕ ΕΦΗ ΖΑΡΑΤΟΥΣΤΡΑΣ». Μετάφρ. Ν. Καζαντζάκη (Φιλοσοφική και Κοινωνιολογική Βιβλιοθήκη Φέξη) 1913 Δρ. 4,50.

ΕΔΓΑΡ ΠΟΕ : ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΑΛΛΟΚΟΤΕΣ». Μετάφρ. Μ. Σπανδοῦνη (Λογοτεχνική Βιβλιοθήκη Φέξη) 1914. Δρ. 3.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Άηλοποιεῖ

δτι τήν 11ην Νοεμβρίου ε. ε. ήμέραν Τετάρτην ενεργηθήσεται διαγωνισμός πρὸς κατάληψιν πέντε θέσεων γραφείων κ' τάξεως, ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχμῶν 9.) ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας

Ὁ διαγωνισμός διεξαχθήσεται ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας ἢ ἐν ὀρισθησομένῳ τόπῳ καὶ θά ἀρχίσῃ τὴν 9 π μ.

Εἰς τὸν διαγωνισμὸν τοῦτον γίνονται δεκτοὶ οἱ ἔχοντες ἀπολυτήριον Γυμνασίου ἢ πτυχίον δημοσίας ἢ ἰσοτίμου Ἐμπορικῆς Σχολῆς ἢ πτυχίον Ἀρσακείου ἢ ὁμοταγοῦς Παρθεναγωγείου καὶ προσάγοντες ἐκτὸς τοῦτου

1) πιστοποιητικὰ τῶν ἀρμοδίων Εἰσαγγελέων τῶν Ἐφετῶν καὶ τῶν Πλημμελεισδικῶν περὶ τοῦ ὅτι δέν κατεδικάσθησαν ἐπὶ ἀξιοποσίῳ πράξει, συνεπαγομένην στέρησιν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων,

2) γραμμῆτιον καταθέσεως δραχ. 15 δι' ἐξέταστρου.

3) Πιστοποιητικὸν περὶ τῆς ἐν τῷ μητρώῳ τῶν ἀρρένων δήμου τινὸς τοῦ Κράτους ἐγγραφῆς των ἢ προκειμένου περὶ ὑποψηφίου καταγομένου ἐκ τῶν νέων χωρῶν ἐπίσημον πιστοποιητικὸν τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς περὶ καταγωγῆς του, καὶ

4) Πιστοποιητικὸν ὅτι ἐξεπλήρωσαν τὴν στρατιωτικὴν ὑποχρέωσιν ἢ ἐξηρέθησαν ἢ ἀπτηλλάγησαν ταύτης, ἂν ἄγωσιν ἡλικίαν στρατεύσιμον.

Ἐὰ ὑπ' ἀριθ. 3 καὶ 4 πιστοποιητικὰ ἐπισυνάπτονται μόνον παρὰ τῶν ἀρρένων ὑποψηφίων.

Τὰ θέματα ἐφ' ὧν κριθήσονται οἱ διαγωνισθησόμενοι εἶνε τὰ ἑξῆς:

α) Ἐκθεσις ἰδεῶν, εἰς τὴν ὁποίαν τὸ Ὑπουργεῖον ἀποδίδει ἐξαιρετικὴν βλως σημασίαν. Ὁρθογραφία καὶ καθαρογραφία.

β) Ὀλόκληρος ἢ πρακτικὴ ἀριθμητικὴ.

γ) Μία τῶν ἐξῆς ξένων γλωσσῶν: Γαλλικὴ ἢ Ἰταλικὴ, ἢ Γερμανικὴ, ἢ Ἀγγλικὴ. Γραφῆ κατ' ὑπαγόρευσιν 25—30 στίχων ἐξ εὐλόγητου κειμένου, ὀρθογραφία, μετάφρασις καὶ τεχνολογία.

Πλὴν τῶν ξένων τούτων γλωσσῶν δύναται ὁ ὑποψήφιος νὰ ἐξετασθῆ προσθέτως καὶ εἰς ἄλλην ξένην γλῶσσαν, δηλῶν τοῦτο εἰς τὴν αἰτήσιν του.

Κατὰ τὴν ἐπικύρωσιν τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ διαγωνισμοῦ ὁ κατάλογος τῶν ἐπιτυχόντων καὶ λαβόντων βαθμὸν τοῦλάχιστον 7 θέλει ἰσχύσει ἐπὶ ἐν ἔτι ἔτος ἀπὸ τῆς ἐπικυρώσεως. Ἐκ τοῦ καταλόγου τούτου θά συμπληρῶνται αἱ κατὰ τὸ ἔτος, δι' ἣ ἐπικυρώσις, κενούμεναι θέσεις γραφείων ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τηρουμένων τῆς σειράς ἐπιτυχίας.

Οἱ ἐπιμένοντες νὰ διαγωνισθῶσι προσκαλοῦνται ὅπως ὑποβάλωσι τὰς αἰτήσεις των μέχρι τῆς προτερείας τοῦ διαγωνισμοῦ τῆς τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας, συμμορφούμενοι πρὸς τὸ ἀπὸ 30 Ἀπριλίου ε. ε. Β. Διατάγματος.

(Ἐκ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας)

Π. Σ. ΔΕΑΤΑ. — Ἡ Ἀγγλίδα μητέρα τῆ λέξης ψέμα οὔτε τὴ λέγει ποτὲ στό παιδί της· θά τοῦ πεί «Σὲ ξέρω ἀνικανο νά πείς μὲν ἄληθειαν». Καὶ δέν εἶναι ὑποκρισία ἢ ἀλλαγὴ τῆς λέξης· ἀπὸ μικρὸ μαθαίνει τὸ Ἀγγλάταλο πὸς τέτοια ἀτιμία εἶναι ἡ ψευτιά, πὸς καὶ ἡ ὀνομασία τῆς ἀκόμη λεγῶναι τὸ στόμα.

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Ε. Γ. Αίγιο. Ναι, καθώς τό γράφεις. Καί ἴσαμε τήν ὥρα δηλότανε οἱ ἀκόλουθοι τῆ συντρομῆ τους γιά τό 1915: Ἡ δ. Μαρίκα Κοτοπούλη γιά 15 συντρομῆς (Δρ. 300), οἱ κ. κ. Ν. Ποριώτης, Ρήγας Γκόλφης, Μανόλης Καλομοίρης καί Μήτσος Μυράτ γιά 3 συντρομῆς ὁ καθένας τους (δραχ. 240), οἱ κ. κ. Κ. Καρθαῖος, Ἰ. Σταμόπουλος καί Λέων Κουκούλας γιά δυό συντρομῆς ὁ καθένας τους (Δρ. 120), οἱ κ. κ. Γ. Σπαταλῆς, Γ. Β. Τσοκόπουλος, Μιχ. Ροδάς, Γρηγ. Ξενόπουλος, Σπύρος Γ. Παπάς, Κ. Θ., Μιχ. Παπαγεωργίου, Παύλος Νερβάνας καί ἡ δ. Μαρία Ζάμπα γιά μιᾶ συντρομῆ (Δρ. 180). Ἡ προθεσμία εἶναι, καθώς ὀρίζει ἡ δηλωτή, ἴσαμε τίς 10 τοῦ Δεκέβρη. — κ. Ν. Ἄντρον. Εὐχαριστοῦμε. Θά δημοσιευτεῖ. Μπορεῖς νά περάσεις κανένα ἀπομνησήμερο, 1—3, ἀπό τό γραφεῖο, ἡ Κεριακή πρωτῆ: —κ. Γ. Θρύψαλο. Ρέθυμνο. Θά δημοσιευτοῦνε. Ὅσο γιά τό χάριγμα φύλλο, διαβάστε τῆ δηλωτή τοῦ περατμένου ἀριθμοῦ.

ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΟΝ ΔΑΝΕΙΟΝ ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ 2 1)20)0 1912

Ἡ ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ υπενθυμίζει εἰς τοὺς κατόχους προσωρινῶν Τίτλων ὑπεκδόσεώς της ἐγγραφῆς εἰς τὸ Λαχειοφόρον Δάνειον Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος τῶν 2 1)20)0 1912, ὅτι τὴν **30 Ὀκτωβρίου** λήγει καί ἡ νέα χορηγηθεῖσα παράτασις διὰ τὴν καταβολὴν τοῦ ὑπολοίπου αὐτῶν καὶ δηλοῖ ὅτι πέραν τῆς ὡς ἄνω προθεσμίας θέλει θεωρεῖ αὐτοδικαίως ἀκύρους τοὺς προσωρινοὺς Τίτλους τοῦ ὡς ἄνω Λαχειοφόρου Δανείου, ἐκτὸς ἐκείνων ἀπέναντι τῶν ὁποίων ἔχουσι καταβληθῆ τὸ ὀλιγώτερον δραχμαὶ 15—ἐκτὸς τῆς προκαταβολῆς τῶν δραχμῶν 16—δι' ἕκαστον Τίτλον καὶ διὰ τοὺς ὁποίους χορηγεῖται παράτασις ἐ-

νὸς ἔτους εἰσέτι, ἤτοι μέχρι τῆς 30 Ὀκτωβρίου 1915 ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ἐν τοῖς προσωρινοῖς ἀναγραφομένοις ὅροις, πέραν τῆς ὁποίας καὶ οὗτοι θέλουσι θεωρηθῆ ἀκύροι ἐφ' ὅσον κατὰ τὸ διάστημα τῆς νέας αὐτῆς προθεσμίας δὲν θέλουσιν ἐξοφληθῆ.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 8 Ὀκτωβρίου 1914.

Ἵ Διευθυντῆς

Δ. ΛΟΒΕΡΔΟΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Γραμμὴ Πειραιῶς—Κυκλάδων

Γραμμὴ Πειραιῶς—Ἀλεξανδρείας

Τὸ μὲ διπλοῦς ἑλικας καὶ μηχανὰς ἀφθάσιου ταχύτητος πολυτελείας καὶ ἀνέσεως θαλαμηγῶν ἀτμόπλοιον «ΕΣΠΕΡΙΑ» ἀναχωρεῖ ἐκ Πειραιῶς (Ποσειδῶν Τροῦμπας).

Ἐκἀστην ΠΕΜΠΤΗΝ, ὄραν 10.30 μ. μ. διὰ Σῆρον, Τήνον, Ἄνδρον καὶ Κόρθιον.

Ἐκἀστον ΣΑΒΒΑΤΟΝ, ὄραν 3 μ. μ. δι' Ἀλεξάνδρειαν.

Διὰ περαιτέρω πληροφορίας ἀπευθυντέον:

Ἐν Ἀθήναις. Γραφεῖα Γεν. Διευθύνσεως, ὁδὸς Ἀπελλοῦ ἀριθ. 1 καὶ εἰς τὰ Πρακτορεῖα ταξειδίων κ. κ. Θωμᾶ Κοῦκ καὶ Γιού, Ἀδελφῶν Γαλιόμαν καὶ Σ. Σωτιάδου, (πλατεῖα Συντάγματος) καὶ Ἰωάν. Ρέντα (παρὰ τὸν ἠλεκτρικῶν σταθμῶν Ὀμνιοῦς).

Ἐν Πειραιεῖ. Γεν. Πρακτορεῖον, ὁδὸς Φίλωνος, 44. (ἔπισθεν Ἀγίας Τριάδος).

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. Μ. Π. Σαλβάρον, ὁδὸς Ἀντωνιάδου, 1. (Ἐκ τοῦ Πρακτορεῖου)

ΙΔΑΣ.— Τώρα εἶναι ἐποχὴ μελέτης καὶ ξαναγνωρισμοῦ μὲ τὸν ἴδιον τὸν ἑαυτό μας τὸ γνήσιον, ἐποχὴ ἐξαγνισμοῦ ἀπὸ τὰ παραμορφώματα καὶ τὴν παραμόρφωσιν, καὶ ὅσο γὰρ τὰ μελλόμενα εἶναι πάλι δικὰ μας, στὸ χεῖρ μας νὰ τὰ πλάσωμε ὅπως θέλωμε.

ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΙΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ

ΤΑΧΕΙΑ ΓΡΑΜΜΗ ΕΛΛΑΔΟΣ—ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ

Τὸ ταχύπλοον Ἑλληνικὸν θαλαμηγῶν

"ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ,"

ἀναχωρήσει ἐκ Πειραιῶς μέσῃ Καλαμῶν—Πατρῶν κατ' εὐθείαν διὰ Ν. Ὑόρκην τὴν 12 Ὀκτωβρίου.
Ἐπίσης τὸ μέγα ἑλληνικὸν ἀτμόπλοιον

"ΠΑΤΡΙΣ,"

ἀναχωρήσει ἐκ Καλαμῶν—Πατρῶν κατ' εὐθείαν διὰ Ν. Ὑόρκην τὴν 20 Ὀκτωβρίου.

Δι' ἐπιβάτας, εἰσιτήρια καὶ περαιτέρω πληροφορίας ἀπευθυντέον:

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Πρακτορεῖον Ἐθν. Ἀτμοπλοῖας ὁδὸς Ἀπελλοῦ 1. Ἀριθ. τηλ. 320.

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ: Γενικὸν Πρακτορεῖον Ἐθν. Ἀτμοπλοῖας τῆς Ἑλλάδος, ὁδὸς Φίλωνος ἀρ. 44 (ἔπισθεν Ἀγίας Τριάδος). Ἀρ. τηλ. 127.

Οἱ θέλοντες νὰ ἀσφαλίσωσι θέσεις ἀνάγκη νὰ δηλώσωσι ἐγκαίρως εἰς τὰ Κεντρικὰ Πρακτορεῖα τῆς Ἑταιρίας καὶ εἰς τοὺς κατὰ τόπους ἀνεγνωρισμένους ἀντιπροσώπους.

Ἵ Υποστηρίζοντες τὰ Ἑλληνικὰ ἀτμόπλοια, ὑποστηρίζετε τὴν Πατριδα σας.